

ger i Danmark, og den har vi ingen problemer med at stå ved.

Som sagt er den interesse, jeg oplever, en meget positiv, nysgerrig interesse for, hvad det er, Danmark har gang i for at forbedre integrationen.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Lad mig allerførst sådan lidt beklage, at ministeren ikke synes, at god og almindelig dansk selvironi hører hjemme her i salen. Det synes jeg egentlig det gør, og at det skaber lidt ekstra krydderi på tilværelsen.

Lad mig dernæst kvittere for ministerens positive udsagn om de høringssvar, der er givet vedrørende aktivering, beskæftigelse, men måske snarere rådgivning af asylansøgere, der har fået afslag, og også af dem, der i virkeligheden har nægtet at samarbejde om en hjemsendelse.

Der står jo i høringssvarene fra ministeriet, at det har været en præmis for justering af VUA-reformen, at justeringen ikke må medføre udgifter. Det er i forbindelse med den her rådgivning af asylansøgere, der skal hjemsendes, og som jeg egentlig synes er ganske fornuftig, og man burde tage det op.

Ministeren bemærkede også, at det kunne vi tage op under udvalgsarbejdet. Men er ministeren også indstillet på at sætte midler af til en eventuel ordning af den her karakter?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har noteret mig også den del af høringssvarene, bl.a. fra Røde Kors, og det har gjort, at jeg har sat gang i nogle overvejelser om, hvad kan vi gøre.

Inden for de rammer, som jeg i øvrigt har, vil jeg gerne gå ind i en positiv dialog og se, om vi kan finde en fornuftig løsning på det. Så da jeg så høringssvarene, besluttede jeg mig for at sige, at det vil jeg gerne kigge positivt på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis in-

gen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Sikkerhedsudstyr, samarbejde om kommunal parkeringskontrol m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 30/11 2005).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Allerførst synes jeg, der er grund til at glæde sig over den retning, som det går med hensyn til kvæstede og dræbte i trafikken. Jeg synes godt, vi kan ønske hinanden tillykke med, at tallene i de sidste 4 år er faldet fra 460 til 430 til 365 til 335, som er det antal dræbte, vi nu er nede på, og antallet af kvæstede er faldet med ca. 1.000 i forhold til for 4 år siden.

Nu er det sådan, at der er mange i befolkningen, der synes, at vi er meget restriktive osv., og det har jo nok noget at gøre med, at det er lidt svært at sætte navne på dem, der ikke bliver dræbt, og alle mener jo, at de er udødelige i trafikken. Så folk opfatter det nogle gange som restriktioner i stedet for at fryde sig over det lave antal, men det synes jeg vi godt kan tillade os at gøre.

Så går vi i gang med det her lovforslag, som netop handler om yderligere sikkerhed i trafikken. Der er nogle punkter, som egentlig burde være ret selvfølgelig, og som vi nogle gange kan spørge os selv, hvorfor vi dog ikke har fundet på for længe siden. Bl.a. er det for mig et helt indlysende punkt, at et barn ikke i dag skal sidde fastspændt, når det sidder på skødet af en person, som sidder fastspændt. Altså, sådan groft sagt oplevede jeg af og til, da jeg var ude i det virkelige liv i politiet, at forældre rent faktisk brugte deres barn som airbag, når barnet sad på skødet af dem i den her bil på gule plader, fordi de skulle aflevere barnet i dagplejen. Så den bestemmelse er jeg glad for at vi får. Det er for øv-